

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 76/135/ЕИО

от 20 януари 1976 година

относно взаимното признаване на свидетелства за кораби, плаващи по вътрешни водни пътища

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като има предвид, че взаимното признаване на свидетелствата за кораби, плаващи по вътрешни водни пътища следва да се постигне като първа стъпка към подобряване сигурността на плаването по вътрешни водни пътища на Общността;

като има предвид, че е необходимо да се определи при какви обстоятелства и условия държавите-членки могат да спират преминаването на плавателен съд;

като има предвид, че е необходимо да се определят срокове във времето за приемането на общи технически изисквания, и като има предвид, че настоящата директива следва да е валидна само докато настоящите общи разпоредби влязат в сила,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага за:

а) кораби, използвани за превоз на стоки и, от 20 или повече децаетона включително, влекач и тласкач,

б) кораби, използвани за превоз на повече от 12 пътника, по вътрешни водни пътища. Настоящата директива не противоречи на разпоредбите, формулирани в Правилата за инспекция на плаването по река Рейн и в Споразумението за превоз на опасни товари по река Рейн (ADNR).

---

¹ ОВ С 280, 8.12.1975, стр. 71

² Становище, прието на 27.11.1975 (все още не публикувано в *Официален вестник*)

Член 2

1. Държавите-членки установяват, в исканата степен, всички необходими процедури за издаване на свидетелства за плаване.

Все пак, държавите-членки могат да изключват от приложното поле на настоящата директива корабите, които не напускат вътрешните водни пътища на своята територия.

2. Свидетелствата за плаване се издават от държавите-членки, в които корабът е регистриран или има национално пристанище, или при невъзможност, от държавата-членка, в която е местоживеенето на собственика на кораба. Всяка държава-членка може да поиска от друга държава-членка да издаде свидетелство за плаване за корабите, които под оперативното управление на граждани на последната. Държавите-членки могат да делегират правата си на съответните органи.

3. Свидетелствата за плаване се издават на един от езиците на Общността и съдържат най-малко информацията и използват системата за номерация, посочена в приложението.

Член 3

1. При условията на параграфи 3 - 6, всяка държава-членка признава за плаване по своите национални водни пътища свидетелствата за плаване, издадени от друга държава-членка съгласно член 2 при същите условия все едно че тя самата ги е издала.

2. Параграф 1 се прилага само ако свидетелството е било издадено или продължено за не повече от пет години и срокът все още не е изтекъл.

Удостоверението, издадено съгласно Правилата за инспекция по река Рейн се приема като доказателство по смисъла на параграфи 3 и 5, за цялата му продължителност.

3. Държавите-членки могат да изискват да се спазват техническите спецификации, формулирани в Правилата за инспекция по река Рейн. Като доказателство за това те могат да изискват удостоверението, посочено в параграф 2, точка 2).

4. Държавите-членки могат да изискват корабите, пренасящи опасни товари, определени в ADN R да отговарят на изискванията, формулирани в това споразумение. Като доказателство за това, те могат да изискват да се представи разрешението, предвидено в това споразумение.

5. Корабите, които отговарят на изискванията, уредени в Правилата за инспекция по река Рейн се допускат до всички вътрешни водни пътища на Общността. Доказателство за съответствие с тези изисквания е сертификата, посочен в параграф 2, точка 2).

Специалните условия за превоз на опасни товари се считат за изпълнени по всички водни

пътища на Общността, ако корабите отговарят на изискванията на ADNR. Съответното доказателство се представя чрез разрешението, посочено в параграф 4.

6. Държавите-членки могат да изискват изпълнение на допълнителни условия при морските търговски пътища, равностойни на условията, изисквани за техните собствени кораби. Държавите-членки информират Комисията за техните морските търговски пътища, списък, на които ще бъде изготвен от Комисията до три месеца след влизане в сила на настоящата директива, на основата на информацията, представена от държавите-членки.

Член 4

1. Всяка държава-членка може да оттегли свидетелство за плаване, което тя е издала.

2. Всяка държава-членка може да спре преминаването на кораб, ако при проверка се установи, че корабът е в състояние, което представлява явна опасност за околните, до отстраняване на дефектите. Тя може да направи това и ако при проверка се установи, че корабът или неговото оборудване не задоволяват изискванията, установени в свидетелството за плаване или в другите документи, посочен в член 3 според случая.

3. Държава-членка, която е спряла преминаването на кораб или е обявила намерението си да го направи, ако не бъдат поправени дефектите, информира компетентните власти на държавата-членка, издала свидетелството за плаване или другите документи, посочен в член 3, относно причините за решението, което е взела или има намерение да вземе.

4. Всички решения за спиране на преминаването на кораб, взети в съответствие с приетите мерките за изпълнение на настоящата директива посочват подробно причините, върху които са основани. Решението се съобщава на засегнатата страна, която в същото време се информира за възможностите за защита съгласно действащите закони в държавите-членки и за сроковете, в които се упражняват тези права.

Член 5

Възможно най-бързо и не по-късно от 1 януари 1978 г., Съветът, по предложение на Комисията, приема общи разпоредби, които да установят техническите изисквания за корабите по вътрешни водни пътища.

Член 6

Държавите-членки въвеждат, не по-късно от едногодишен срок от приемането на директивата от Съвета, и след консултации с Комисията законови, подзаконови или административни разпоредби, необходими за привеждане на законодателството си в съответствие с настоящата директива.

Член 7

Настоящата директива се прилага до 31 декември 1978 г. При нужда, нейният срок на

действие може да се продължи от Съвета по предложение на Комисията, докато разпоредбите, посочени в член 5, влязат в сила.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел, на 20 януари 1976 година.

За Съвета:

Председател

G. THORN

ПРИЛОЖЕНИЕ

Минимум информация, която трябва да се съдържа в свидетелствата

Информацията е разделена в три категории:

I. Задължителна: без специален знак

II. Искана, ако е приложима: (x)

III. Полезна, но по избор: (+)

1. Име на компетентния или одобряващ орган, който издава документа

2. а) Заглавие на документа

б) (+) Номер на документа

3. Издаваща държава

4. Име и местоживеене на собственика на кораба

5. Име на кораба

6. (x) Място и номер на регистрация

7. (x) Пристанище на регистрация
8. (+) Вид конструкция
9. (+) Предназначение
10. Основни характеристики:
  - а) обща дължина в метри
  - б) обща ширина в метри
  - в) дълбочина под водната линия при максимална дълбочина(и) на газене в метри
11. (x) Дедуейт тона или водоизместване в кубични метра при максимално газене
12. (x) Индикация за маркиране на газене
13. (x) максимален разрешен брой пътници
14. (x) Обща мощност на корабните двигатели в конски сили или киловати
15. Минимална височина на надводния борд в см.
16. а) Декларация: Горепосоченият кораб е приет за годен за плаване
- б) (x) При следните условия
- (в) (x) Индикация на ограничения за плаване
17. а) Дата на изтичане на срока
- б) Дата на издаване
18. Печат и подпис на компетентния или одобряващ орган, издаващ лиценза.